

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Quàm stultum sit ad dæmonem capitalem generis humani hostem in morbis recurrere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

472 Cap. XLII. Vigesima secunda morb. causs. hominum probatio
te diligit, quam pater, quique nihil per iracundiam, sed omnia facit
in tuam utilitatem.

VII.

Tertium remedium est, expendere, quis sit Author superstitionum remediorum? Nempe spiritus malus, qui est juratus generis humani hostis. Dona hostium non sunt dona, ut vetus docet verbum. Sed huius hostis maximè, omnia beneficia sunt maleficia. *Diaboli verba*, ait Maximus Taurinensis, esse solent non religionis verba, sed fraudes: Et beneficia eius omnibus sunt nocentiora vulneribus, inquit Leo. Et S. Augustinus: Dum beneficia praefat, magis nocet, & veneno incantationum mel interdum nominis Christi, falsisq[ue] vera admiscet, ut homines assuefaciat illi credere, cum quadam nonnumquam ab ipso vera prolatâ deprehendunt. Addit S. Thomas, q[ue] 95. art. 4. ut ita perducat in aliquid humanae salutis nocium; nec nocium tantum animæ, sed etiam corporis sanitati. Sic homines perdit, teste Euthymio, huiusmodi quasi esca inescatos. Nihil igitur auxiliij, exitij multum ab hoc hoste debet expectari. Porro hunc hostem esse authorem remediorum superstitionum, & cur ea promittat, non obscurè testatur D. Cyprianus, suprà à nobis citatus, in quinta morborum caussa. Nam & per se ipsum, in corpora hominum ingressus, torquet miseros mortales; non secus atque ex idolis, & statuis deorum, stolidum vulgus decipit: &, per veneficos ministrosque, morborum & tormentorum genus omne disseminat, quibus creaturæ Domini, ratione præditæ crucientur. Sic odij sui sicuti explore conatur. Sic perditus perdere cogitat, Sic veritatem opprimit, & ipse diuinitatis opinionem affectat; dum per statuas vaticinatur, & dolores membrorum, quos ipse infert, quando vult mitigat. Sic damnationem solatur, dum pœnarum socios efficit. Sic inumeros decepit. Mirissima & levitas, & vanitas est, credere patri mendaciorum.

VIII.

Quod facit magister, etiam discipuli imitantur: ut in falsam sectam homines inducant, falsa miracula promittunt. Legunt illa Saluatoris: *Signa autem eos, qui crediderint, habet sequentur: In nomine meo dæmonia ejicient*. Ut ergo errores suos confirmarent, tentarunt & ipsi dæmones ex hominibus pellere. Sed male cessit conatus malus. Anno 1545. Lutherus voluit ejcere dæmonem, sed dæmon illum in maximas angustias, atque

ad

Max. Taur.
hom. 4. de
tent. Christi.
Leo serm. 19.
de Passion.
Dom. S. Au-
gust. 8. de ci-
uit. c. 24.
S. Thom. 2. 2.
q. 95. art. 4.
Euthym. in
6. 1. Marcii.

S. Cyprian.
de idol. vani-
tate. Suprà à
nobis cap. 19.
§. 1. & 2. ci-
tatus.

Marc. vlt. 17.